

Život
lidí,

zvířat,
rostlin,
včel

Pavel
Kolmačka

TRIADA

EDICE
DELFIN

SVAZEK
STÝ
DEVADESÁTÝ
ČTVRTÝ

PAVEL KOLMAČKA
ŽIVOT LIDÍ,
ZVÍŘAT,
ROSTLIN,
VČEL

TRIÁDA
2018

Pavel Kolmačka
Život lidí,
zvířat,
rostlin,
včel

© Pavel Kolmačka, 2018
ISBN 978-80-7474-228-6
ISBN (PDF) 978-80-7474-239-2
ISBN (ePub) 978-80-7474-240-8
ISBN (mobi) 978-80-7474-241-5

Život těla

PUMPY V PRAVIDELNÉM RYTMU

polykají, vyvrhují krev.

Plankton obeplovává útes,

hejno drobných ryb vznáší se nad propastí.

Krvinky unášené proudem řítí se úžinou,

na mělčině zpomalují a pak se rozptylují.

V ústí jeskyně polyp povlává chapadly.

Tma a ticho, hlad chobotnic.

Želvy mátožně táhnou na sever, velryby na jih.

Zdá se nám sen, mozek vysílá vlny.

Nikdo nic neví.

V PRALESNÍM ŠERU se v napajedle
zrcadlí strom cév.

Srny se sklánějí, pijí.
Zpozorní,
a vzápětí
se dávají na útěk.

Tygr jde.

KREV PĚNÍ,
bublá v šachtách,
soutěskách,
průlomech skal,
strhává stéblo,
točí s ním,
unáší mravence.
Kam jen se propadá
všechna ta voda,
ta hlína.

UCHEM JAK MOUCHA

vlétá svět

chycený ve slovech,

v tichém volání.

Jen chvíličku,

vteřinu či dvě

plachtí nad plání.

Ještě je vidět?

Ne,

už ne.

V HLUBOKÉM POHROUŽENÍ
tůně buněk:

leknín kvete,
les kolem je zamklý,
jako by tvrdě spal.

Jen v rákosí zpívá
žabí král.

MÍSTO, KDE VZNIKÁ,
vytryskává
jasný svit očí:

tma a ticho,
a jen kap, kap, kap,
jako když budík tiká.

Hlídači pramene, jsi tam?

Neodpovídá,
mlčí.

UPROSTŘED PRALESA
srdce.

Pomalovaní nazí lovci
vystupují ze tmy,
náměsíčně jdou k horké pulzující záři,
usedají v kruhu.

Tiše se ohřívají,
pečou si maso, placky,
vědí, že teď jsou v ráji.

Život ve dne v noci

ČÍŇANÉ OVLÁDLI TĚŽBU ZLATA V GHANĚ,
bez pistole však nevyházeli...

Cosi zapraskalo, hlas přijímače zmlknul.

Okno zhaslo.

Průzkumný stroj nad horizontem změnil kurz,
pilota v kokpitu uhranul bílý svit.

Měsíc, magnet náměsíčných, vyvěral,
na okamžik se přes něj mihla sova,
krystalizoval.

Měsíc fosfor vznikal.

Měsíc v přístřeší ptačího krmítka.

Měsíc pastýř, měsíc ovečka.

Měsíc zásah, zkáza, kobliha.

Měsíc louže prolitého mléka.
Měsíc se zrcadlil na mokrých listech,
ptačím zobu, lípách,
jež hnaly své šťávy
do mladých výhonků,
předávaly si zprávy
o přesunech a hrozbách,
o neslyšných pohybech
tam i tam.

Bezděčně zviřovaly vzduch
pohyby nočních novorozených.
(Jejich údiv, oslnění, pootočení hlavy!
Plovací ohýbání ruky!)
Nepostřehnutelně se děly
pohyby trávy.
Nepozorovaně probíhaly
nevyzpytatelné pohyby,
jimiž se mění ratingy a kurzy.

Pohyby na účtech.
Pohyby komand.
Pohyby letadel.
Pohyby lodí.
V dosahu tepla lidských obydlí
pohyb lišky v mechu noci.

Pohyb větví.
Pohyb kyčlí.
Kotě se v přítmí
vyhýbalo převržené lahvi.
Chodilo tam a sem po zádech a hlavě
polosvlečené ženy.

Keř srdce nespál,
výhonky pod kůží
šátraly, místy prorážely
a pronikaly ven.
(Zítřka v denním boji
šlahouny jí za chůze budou viset z uší,
vlát v protivětru...)

Proplétaly se s ním houštiny
rašící z vnějších věcí:
do všech stran větвило se
místo nočního neštěstí.
Výhonky obrážely místo
dopadu vysrážené kapky.
Ježatě byla obrůstána
hrst peří z rozsápané sýkory.

Pohnul se stín:
člověk pod stromy
zapaloval kopky
z klacků a slámy,
neboť začínal mrazík.

Čas chvátal, nezvolňoval,
v okně, jež před pár hodinami
pohaslo, znovu rozsvítili,
znovu se ozývaly hlasy.

Jacísi rozespalí se milovali,
obezřetnost bránila početí.
Hroch je šelma,
pravil tenký hlásek,
snad dětský.

Za východním obzorem
otálelo slunce.
Ještě se všechno
mohlo stát jinak.

SÍLILO SVĚTLO.

Živé světlo.

Světlo dýchajících, živých.

Sluneční víchr udeřil,
elektronické sítě zakolísaly.

Den, den!

Solární vaříč mohl začít
péci muffiny.

Vzbuzení ze smrti
zvolna okřívají.
Vesele pokračovali
v místě, kde skončili.
I Baník vstal z hrobu. I Baník!

Mysli si naplno představovaly svět
jako míč, v němž je jiný míč – větší.
Jako samohyb,
automat chemické přeměny,
prostupující se organismy,
přesuny energií.

Mysli si představovaly svět
plný jiskřících duší.

Mýlili se ti druzí.

Z džungle řval v ústrety muzikálový Mauglí.
Mazaní chtěli od Američanů za Temelín levné stíhačky.
Realitou se staly džíny pro zeštíhlení.
Benzínový křovinořez 1,35 kW
byl za pouhých nevím kolik.

Byl ten nejvhodnější čas
pro koupi renaultu, béemvé, škodovky.
Žhavé nabídky s extra dárky
nepovšimnuty přicházely a odcházely.

Demi Mooreová byla nadále zhrzena,
hrozila, že zveřejní fotky.
Make-up dělal zázraky
a Afrika byla pro diplomatku zdrojem sebezpoznání.